

Dokazano u praksi: možemo biti bolji čak i od Njemačke!

DR. SC. TRPIMIR GOLUŽA
PREDSJEDNIK HRVATSKE
LIJEČNIČKE KOMORE

Dok se u bogatoj Njemačkoj na transplantaciju bubrega čeka između osam i deset godina, u Hrvatskoj se ista obavi u roku od godinu dana. Zašto je to tako?

Dvadeset i šestog svibnja u organizaciji Ministarstva zdravstva obilježen je Nacionalni dan darivanja i presađivanja organa i tkiva i deseta godišnjica članstva Hrvatske u Eurotransplantu – međunarodnoj neprofitnoj organizaciji koja na temelju medicinskih i etičkih načela, uz najsvremenija tehnološka rješenja, omogućuje optimalno iskorištavanje raspoloživih donorskih organa. Upravo učlanjenje u Eurotransplant i udruživanje s: Austrijom, Belgijom, Luksemburgom, Mađarskom, Nizozemskom, Njemačkom i Slovenijom dalo je snažan poticaj razvoju transplantacijske medicine u Hrvatskoj. Danas Hrvatska ima izvrsne rezultate. Prošle godine u Hrvatskoj je transplantirano 398 organa, dobivenih od 150 darivatelja. Već godinama Hrvatska je po broju donora organa na milijun stanovnika, uz Španjolsku, vodeća zemlja u svijetu. Godišnje se u Hrvatskoj transplantira gotovo 400 solidnih organa: dvjestotinjak bubrega, oko 150 jetri, četrdesetak srca i desetak gušterača. Po broju transplantiranih bubrega i jetri na milijun stanovnika Hrvatska je prva u svijetu, a po broju transplantiranih srca druga.

U slavljenoj atmosferi obilježavanja vrhunskih dosega hrvatske medicine, u općoj javnosti poprilično je nezamijećeno prošla više no iznenađujuća spoznaja da se u Hrvatskoj na novi bubreg čeka desetak puta kraće no u Njemačkoj. Dok se u bogatoj Njemačkoj na transplantaciju bubrega čeka između osam i deset godina, u Hrvatskoj se ista obavi u roku od godinu dana.

Transplantacijska medicina iznimno je zahtjevna grana medicine koja osim usklađenog interdisciplinarnog stručnog pristupa i rada zahtjeva i dobru paramedicinsku organiziranost uz uvažavanje visokih etičkih standarda te strogo definirane zakonske regulative.

Zanimljivo je da sustav kojeg se konstantno optužuje da godišnje uzrokuje milijarde kuna gubitka te stvara nepregledne liste čekanja i u kojem se zdravstvene djelatnike sumnjiči za slabo izvršenje izlazi kao transplantacijski pobjednik u srazu s financijski moćnim sustavom u kojem se dostupnost pojedinih dijelova zdravstvene zaštite ne mjeri u godinama, mjesecima, tjednima ili danima već u minutama i u kojem vlada neprikosnovena, na daleko poznata i priznata radna etika. Iako prosječni Nijemac godišnje za zdravstvo izdvaja gotovo pet puta više no prosječni Hrvat, on desetak puta dulje čeka na operaciju koja mu izravno osigurava bitno bolji i kvalitetniji život. Zašto je to tako?

Darivanje organa plemeniti je čin iskazivanja humanosti i solidarnosti za druge. Opće je poznata činjenica da je sklonost međuljudskoj solidarnosti u siromašnim društvima znatno veća no u onim ekonomskim prosperitetnijim. Vjerojatno je dio razloga i u poznatom hrvatskom refleksu podcjenjivanja vlastite vrijednosti koja za sobom povlači stvaranje nerealno loše predrasude o dovezima hrvatskog zdravstvenog sustava.

Ljudski potencijal stručno kompetentnih i motiviranih izvršitelja uz vrhunsku organiziranost, otvorenu suradnju s inozemstvom te poticajnu legislativu i dobru prosvijećenost opće populacije ključ su uspjeha hrvatskog transplantacijskog programa. Princip djelovanja transplantacijske medicine mogao bi biti i model rješavanja navodno gorućeg problema hrvatskog zdravstva - smanjivanja listi čekanja. Jasne dijagnostičko-terapijske smjernice, korištenje svih raspoloživih resursa, informatička povezanost i usklađenost sustava, adekvatna stimulacija zdravstvenih djelatnika i inzistiranje na odgovornosti svih dionika u zdravstvenom sustavu zasigurno bi smanjili liste čekanja. Što se čeka?

OPĆINSKI KAZNENI SUD U ZAGREBU ODBACIO TUŽBU IVANE RIMAC LESIČKI KOJA ME TUŽILA ZBOG NAVODNE KLEVETE I NAVODNE POVREDE ČASTI I UGLEDA

U uvodnoj riječi Liječničkih novina objavljenoj u listopadu 2015. godine komentirao sam novinske članke novinark Večernjeg lista Ivane Rimac Lesički. Tad sam napisao da je vijest o tome da je ministar Varga spriječio Komoru da sudi liječnicima iz afere Hipokrat smišljena dezinformacija „spin majstorice“ sa Ksavera koju je novinarka lakonski pretočila u članak. Za njen drugi članak pod naslovom „Bez čukljeva rezom od samo dva milimetra“ izrazio sam sumnju da se radi o naručenom članku koji je zapravo prikriveno oglašavanje što sam proglasio nezakonitim i koruptivnim. Za tu izraženu tvrdnju nisam imao dokaza. Zbog navedenog, gđa. Rimac Lesički me tužila za klevetu. S namjerom izbjegavanja spora i mirnog rješenja nesporazuma, ovim putem izražavam žaljenje ako sam sadržajem uvodnika narušio dostojanstvo i čast gđe. Rimac Lesički. To mi nije bila namjera.